

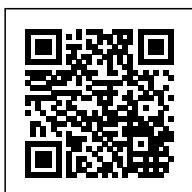

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
POSLANECKÁ SNĚMOVNA

VIII. volební období

91/0

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

Zástupce předkladatele: min. práce a soc. věcí
Doručeno poslancům: 14. února 2018 v 16:20

Vládní návrh

ZÁKON

ze dne 2018,

**kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů,
a další související zákony**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákoníku práce

Čl. I

V § 271b odst. 3 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění zákona č. 205/2015 Sb., se na konci textu věty první doplňují slova „platné v den zařazení do evidence uchazečů o zaměstnání“.

Čl. II

Přechodné ustanovení

Náhrada za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti, na niž vzniklo právo podle § 271b odst. 3 zákona č. 262/2006 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, nebo podle § 371 odst. 3 zákona č. 262/2006 Sb., přísluší ve výši podle § 271b odst. 3 zákona č. 262/2006 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o vojácích z povolání

Čl. III

Zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 129/2002 Sb., zákona č. 254/2002 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 546/2005 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 479/2008 Sb., zákona č. 272/2009 Sb., zákona č. 326/2009 Sb., zákona č. 147/2010 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., zákona

č. 122/2012 Sb., zákona č. 332/2014 Sb., zákona č. 204/2015 Sb., zákona č. 377/2015 Sb., zákona č. 47/2016 Sb., zákona č. 183/2017 Sb. a zákona č. 263/2017 Sb., se mění takto:

1. V § 118 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Pro poskytnutí náhrady za ztrátu na služebním platu podle odstavce 1 občanovi, který je po zániku služebního poměru veden v evidenci uchazečů o zaměstnání, se použijí příslušná ustanovení zákoníku práce obdobně.“

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 4 a 5.

2. V § 123 odst. 2 se slova „§ 118 odst. 4“ nahrazují slovy „§ 118 odst. 5“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů

Čl. IV

V § 103 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 306/2008 Sb. a zákona č. 247/2017 Sb., se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Pro poskytnutí náhrady za ztrátu na služebním příjmu po skončení neschopnosti ke službě příslušníkovi, který je po skončení služebního poměru veden v evidenci uchazečů o zaměstnání, se použije minimální mzda ve výši stanovené v den jeho zařazení do evidence uchazečů o zaměstnání.“

Dosavadní odstavce 3 až 9 se označují jako odstavce 4 až 10.

Čl. V

Přechodné ustanovení

Náhrada za ztrátu na služebním příjmu po skončení neschopnosti ke službě přiznaná podle § 103 zákona č. 361/2003 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se řídí § 103 zákona č. 361/2003 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona; obdobně se použije minimální mzda ve výši stanovené v den zařazení do evidence uchazečů o zaměstnání u náhrady za ztrátu na služebním příjmu poskytované příslušníkům bezpečnostních sborů podle právních předpisů účinných do 31. prosince 2006.

ČÁST ČTVRTÁ

ÚČINNOST

Čl. VI

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po jeho vyhlášení.

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

Obecná část

A. Zhodnocení platného právního stavu, včetně zhodnocení současného stavu ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen

Náhrada za ztrátu na výdělkem po skončení pracovní neschopnosti vzniklé pracovním úrazem nebo nemocí z povolání činí rozdíl mezi průměrným výdělkem před vznikem škody a výdělkem dosahovaným po pracovním úrazu nebo po zjištění nemoci z povolání s připočtením případného invalidního důchodu poskytovaného z téhož důvodu. V případě, že poškozenému zaměstnanci je náhrada za ztrátu na výdělkem poskytována, následně dojde ke skončení jeho pracovního poměru a on je veden v evidenci uchazečů o zaměstnání, je mu tato náhrada poskytována stále ve stejné výši i v době, kdy je veden v evidenci uchazečů o zaměstnání. Tento výpočet je používán i v případě náhrady za ztrátu na služebním příjmu u vojáků a příslušníků bezpečnostních sborů.

Problém nastává v případě, že poškozenému zaměstnanci (vojáku z povolání a příslušníku bezpečnostních sborů) před tím, než se stal uchazečem o zaměstnání, náhrada poskytována nebyla. V případě, že se poškozený stane uchazečem o zaměstnání, chybí zde poúrazový výdělek. Proto je pro případy, že je poškozený veden v evidenci uchazečů o zaměstnání, stanoven fiktivní poúrazový výdělek ve výši minimální mzdy. V praxi je sporné, zda se má v tomto případě při výpočtu náhrady vycházet z aktuální výše minimální mzdy, nebo z výše minimální mzdy platné v den zařazení poškozeného do evidence uchazečů o zaměstnání.

Existují dva právní názory. Jeden názor vychází z toho, že se má zohledňovat skutečná (zvýšená) částka minimální mzdy, neboť je-li poškozený veden jako uchazeč o zaměstnání, je nepochybné, že mu pracovní potenciál do určité míry zbývá a snahou by tedy mělo být, aby znovu pracoval. Kdyby pracoval, dosahoval by ve většině případů výdělek v aktuální výši minimální mzdy, a proto je mu ji třeba v této výši zohlednit.

Druhý právní názor se opírá o nález Ústavního soudu uveřejněného pod č. 164/1995 Sb. a o judikaturu Nejvyššího soudu (např. rozsudek 21 Cdo 2483/98), které vycházejí v zásadě z toho, že změna právního předpisu není podstatnou změnou poměrů na straně poškozeného, která by měla mít za následek takovou změnu ve výpočtu, která by poskytovanou náhradu snížila. Vychází ze zákazu retroaktivity, zachování nabytých práv a minimalizace dopadů pro zdravotně postižené, z ochrany důvěry občanů v právo, právní jistoty pro poškozené a z dobrých mravů.

Předkladatel se přiklání k druhému názoru, protože účelem a smyslem zvýšení minimální mzdy není to, aby se bývalým zaměstnancům, vojákům nebo příslušníkům, kterým je poskytována předmětná náhrada vždy, kdy dojde ke zvýšení minimální mzdy. Je třeba vycházet z toho, že u těchto poškozených se nejedná o doplatek mzdy, platu nebo příjmu, ale v zásadě o fikci jejich výdělkem. Nedojde-li tedy ke zpřesnění právní úpravy a poškozeným se bude i napříště zohledňovat aktuální výše minimální mzdy, pak to bude znamenat neustálé

snížení jejich příjmu, ačkoliv důvod ke změně právní úpravy minimální mzdy byl zcela opačný. Věc je třeba řešit systémově, protože není možné, aby v konkrétním případě výše náhrady u poškozených, kteří jsou uchazeči o zaměstnání, závisela pouze na tom, ke kterému výkladu se zaměstnavatel, popřípadě pojišťovna, u které je zaměstnavatel ze zákona pojištěn, přikloní. Proto se navrhuje jednoznačně stanovit, že za výdělek po pracovním úrazu nebo po zjištění nemoci z povolání se v těchto případech považuje výdělek ve výši minimální mzdy platné v den zařazení do evidence uchazečů o zaměstnání. Návrh novely zákona odpovídá ústavnímu pořádku a neodporuje ani mezinárodním smlouvám, kterými je Česká republika vázána podle článku 10 Ústavy ČR.

B. Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy, včetně dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen

Hlavním důvodem navrhované právní úpravy je sjednotit postup zaměstnavatelů, resp. obou pojišťoven, které realizují zákonné pojištění odpovědnosti zaměstnavatele za škodu při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání, při výpočtu náhrady za ztrátu na výdělku po skončení pracovní neschopnosti u uchazečů o zaměstnání, aby již napříště nedocházelo k nedůvodnému rozdílnému postupu, který znamená, že jedné skupině je jako dosahovaný výdělek zohledňována výše minimální mzdy platná v den zařazení evidence uchazeče o zaměstnání, zatímco druhé skupině poškozených, je zohledňována výše minimální mzdy, kdykoliv dojde k jejímu zvýšení, což způsobuje snížení náhrady za ztrátu na výdělku nebo náhrady za ztrátu na služebním příjmu.

Na rovnost mužů a žen nemá platná právní úprava přímé ani zprostředkované dopady, nevede k diskriminaci pohlaví, nerozlišuje ani nezvýhodňuje jedno z nich, nestanovuje pro ně odlišné podmínky, a rovněž ve vztahu k zákazu diskriminace z jakéhokoli jiného důvodu nemá jiný dopad.

C. Zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie, a s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána

Předložený návrh zákona se netýká práva Evropské unie. Předmět úpravy spadá do výlučné působnosti každého členského státu. Návrh tak není ani v rozporu se závazky, vyplývajícími pro Českou republiku z členství v Evropské unii, zejména se Smlouvou o přistoupení České republiky k Evropské unii, s obecnými zásadami práva Evropské unie, ani s judikaturou Soudního dvora Evropské unie.

D. Předpokládaný hospodářský a finanční dopad navrhované právní úpravy na státní rozpočet, rozpočty krajů a obcí a na podnikatelské prostředí České republiky

Návrh novely zákona č. 262/2006 Sb. má minimální dopad na státní rozpočet. Dopad je pouze ve snížení odvodů od pojišťovny, která vyplácí náhrady. Vzhledem k počtu případů jde o zanedbatelnou částku. Konkrétní kvantifikaci nelze v současné době vyčíslit, neboť Česká pojišťovna, a.s. bude podle svého sdělení všech 600 případů, kdy je poškozený veden jako uchazeč o zaměstnání, přepočítávat podle toho, kdy byl uchazeč zařazen do evidence a jaká byla v této době výše minimální mzdy. Nový výpočet se bude sice týkat všech poškozených, kterým vznikl nárok na náhradu před účinností tohoto zákona, ale až od doby nabytí jeho účinnosti (žádné částky se poškozeným zpětně vracet nebudou). Snížení odvodu do státního

rozpočtu Českou pojišťovnou, jako přebytku pojistného, se bude týkat roku 2018, resp. jeho části podle data nabytí účinnosti zákona.

Organizačním složkám státu, které nejsou ze zákona pojištěny pro případ své odpovědnosti za škodu při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání, a které spadají pod zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, nebo pod zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, budou pokryty z jejich rozpočtových kapitol bez požadavku na navýšení prostředků v souvislosti s touto změnou.

Na rozpočty krajů, obcí a na podnikatelské prostředí České republiky nemá návrh právní úpravy dopad žádný.

E. Předpokládané sociální dopady, včetně dopadů na specifické skupiny obyvatel a dopady na životní prostředí

Navrhovaná změna bude mít pozitivní dopad na bývalé zaměstnance, vojáky nebo příslušníky bezpečnostních sborů, kterým je poskytována náhrada za ztrátu na výdělků nebo náhrada za ztrátu na služebním příjmu. Přijetím navrhované právní úpravy tak nebude docházet ke zhoršení jejich už tak těžké celkové životní situace, neboť jim bude vyplácena náhrada za ztrátu na výdělků po pracovním úrazu nebo po zjištění nemoci z povolání z výše minimální mzdy platné v den zařazení poškozeného do evidence uchazečů o zaměstnání. Navrhovaná právní úprava nemá vliv na životní prostředí.

F. Zhodnocení platného právního stavu a dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k rovnosti mužů a žen

Navrhovaná právní úprava nemá vliv na rovné postavení mužů a žen, a proto je z tohoto hlediska neutrální.

G. Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů

Z hlediska ochrany soukromí a osobních údajů nebyly identifikovány žádné negativní dopady. Ochrany soukromí se navrhovaná právní úprava netýká, nevynucuje ani nepředpokládá zpracovávání osobních údajů.

H. Zhodnocení korupčních rizik

Návrh nepřináší korupční rizika, neboť výpočet náhrady za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti vychází z principu náhrady skutečné škody.

I. Zhodnocení dopadů na bezpečnost nebo obranu státu

Navrhovaná právní úprava nemá žádné dopady na bezpečnost a obranu státu.

J. Neprovedení hodnocení dopadů regulace (RIA)

Ministr spravedlnosti a předseda Legislativní rady vlády udělil ve smyslu Čl. 76 odst. 2 Legislativních pravidel vlády ČR souhlas s neprovedením hodnocení dopadů regulace podle obecných zásad (RIA).

K. Navržený způsob projednání

Navrhuje se projednat předložený návrh zákona a vyslovit s ním souhlas již v prvním čtení podle § 90 odst. 2 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, a to zejména z toho důvodu, že od 1. ledna 2018 nabyla účinnost nová právní úprava výše minimální mzdy, která nyní činí 12 200 Kč, čímž při stávající dikci zákona dojde ke snížení náhrady za ztrátu na výděleku po skončení pracovní neschopnosti u uchazečů o zaměstnání, jimž tuto náhradu poskytuje zaměstnavatel, který je pro případ své odpovědnosti za škodu při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání pojištěn u České pojišťovny, a.s., resp. u uchazečů, jimž uvedenou náhradu poskytuje přímo tato pojišťovna.

Zvláštní část

K ČÁSTI PRVNÍ – Změna zákoníku práce - Čl. I

K § 271b odst. 3

Nově se jednoznačně stanoví, že za výdělek po pracovním úrazu nebo po zjištění nemoci z povolání se v těchto případech považuje výdělek ve výši minimální mzdy platné v den zařazení poškozeného do evidence uchazečů o zaměstnání. Náhrada za ztrátu na výděleku po skončení pracovní neschopnosti vzniklé pracovním úrazem nebo nemocí z povolání činí rozdíl mezi průměrným výdělkem před vznikem škody a výdělkem dosahovaným po pracovním úrazu nebo po zjištění nemoci z povolání s připočtením případného invalidního důchodu poskytovaného z téhož důvodu. V případě, že poškozenému zaměstnanci je náhrada za ztrátu na výděleku poskytována, následně dojde ke skončení jeho pracovního poměru a on je veden v evidenci uchazečů o zaměstnání, je mu tato náhrada poskytována stále ve stejné výši i v době, kdy je veden v evidenci uchazečů o zaměstnání. Problém nastává v případě, že poškozenému zaměstnanci před tím, než se stal uchazečem o zaměstnání, náhrada poskytována nebyla. V případě, že se poškozený zaměstnanec stane uchazečem o zaměstnání, chybí zde pouhý výdělek. Proto je pro případy, že je poškozený veden v evidenci uchazečů o zaměstnání, stanoven fiktivní pouhý výdělek ve výši minimální mzdy.

V praxi je sporné, zda se má v tomto případě při výpočtu náhrady vycházet z aktuální minimální mzdy, nebo z výše minimální mzdy platné v den zařazení uchazeče do evidence uchazečů o zaměstnání. Existují 2 právní názory:

Jeden právní názor vychází z toho, že se má zaměstnanci zohlednit skutečná (zvýšená) částka minimální mzdy, neboť je-li zaměstnanec veden jako uchazeč o zaměstnání, je nepochybné, že mu pracovní potenciál do určité míry zbývá a snahou by tedy mělo být, aby znovu pracoval. Kdyby pracoval, dosahoval by ve většině případů výdělek v aktuální výši minimální mzdy, a proto je mu ji třeba v této výši zohlednit.

Druhý právní názor se opírá o nález Ústavního soudu uveřejněného pod č.164/1995 Sb. a o judikaturu Nejvyššího soudu (např. rozsudek 21 Cdo 2483/98), které vycházejí v zásadě z toho, že změna právního předpisu není podstatnou změnou poměrů na straně poškozeného, která by měla mít za následek takovou změnu ve výpočtu, která by poskytovanou náhradu snížila. Vychází ze zákazu retroaktivity, zachování nabytých práv a minimalizace dopadů pro zdravotně postižené, z ochrany důvěry občanů v právo, právní jistoty pro poškozené a z dobrých mravů.

Ministerstvo práce a sociálních věcí se již v roce 2013 (v souvislosti s přijetím nařízení vlády č. 246/2012 Sb., podle něhož došlo od 1. ledna 2013 ke zvýšení minimální mzdy u poživatelů částečných invalidních důchodů z 6 000 Kč na 8 000 Kč) přiklonilo k druhému názoru, protože účelem a smyslem zvýšení minimální mzdy není poškodit bývalé zaměstnance, kterým je poskytována náhrada za ztrátu na výdělků. MPSV vycházelo z toho, že u těchto bývalých zaměstnanců se nejedná o doplatek platu, ale o fikci jejich výdělků. Uplatnění nového způsobu stanovení minimální mzdy mělo a má pro ně zcela absurdně negativní dopad, protože znamená snížení jejich příjmu, ačkoliv důvod ke změně právní úpravy byl zcela opačný.

Věc je třeba řešit systémově, protože není možné, aby v konkrétním případě výše náhrady u poškozených, kteří jsou uchazeči o zaměstnání, závisela pouze na tom, ke kterému výkladu se zaměstnavatel, popřípadě pojišťovna, u které je zaměstnavatel ze zákona pojištěn, přikloní. Proto se navrhuje jednoznačně stanovit, že za výdělek po pracovním úrazu nebo po zjištění nemoci z povolání se v těchto případech považuje výdělek ve výši minimální mzdy platné v den zařazení poškozeného do evidence uchazečů o zaměstnání

K Čl. II – Přejchodné ustanovení

Přejchodné ustanovení souvisí s úpravou § 271b, který nově jednoznačně stanoví, že se při výpočtu náhrady za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti příslušející poškozenému, který je veden v evidenci uchazečů o zaměstnání, jako dosažený výdělek zohledňuje výdělek ve výši minimální mzdy platné v den zařazení uchazeče do evidence uchazečů o zaměstnání. Úprava přejchodného ustanovení deklaruje skutečnost, že se uvedený výpočet náhrady bude od účinnosti tohoto zákona provádět u všech poškozených, kterým vzniklo právo na tuto náhradu podle § 271b odst. 3 zákona č. 262/2006 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nebo podle § 371 odst. 3 zákona č. 262/2006 Sb. Poškozeným se tedy částky, které jim v důsledku zvyšování minimální mzdy vyplaceny nebyly, vracet zpětne nebudou, ale od nabytí účinnosti tohoto zákona jim již bude zohledněna výše minimální mzdy, která byla pro každého jednotlivého poškozeného zaměstnance platná v den, kdy byl zařazen do evidence uchazečů o zaměstnání.

K ČÁSTI DRUHÉ – Změna zákona o vojácích z povolání - Čl. III

Navrhuje se, aby stejně jako u poškozených, v případě, že jsou vedeni jako uchazeči o zaměstnání, a kterým náhrada za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti přísluší podle pracovněprávních předpisů, byla upravena i právní úprava vztahující se podle zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, na vojáky z povolání, kteří se po skončení služebního poměru ocitají ve stejné situaci, tj., že jsou vedeni jako uchazeči o zaměstnání.

V souvislosti s navrhovanou změnou byl legislativně upraven i § 123 odst. 2.

Navrhované doplnění § 118 zákona o vojácích z povolání normativně ukotvuje současný reálný stav využívaný při poskytování náhrady za ztrátu služebního platu, kdy se, kromě jiného také na základě využitelné judikatury, jednotně postupovalo v obdobných případech podle zákoníku práce. Cílem navrhované úpravy je proto normativně zakotvit existující postupy tak, aby nedocházelo k odlišnostem ve výkladové praxi a byl normativně zakotven jednotný a předvídatelný postup pro účely výpočtu náhrady za ztrátu na služebním platu. Navrhovaná úprava proto nevyžaduje zpracování přejchodného ustanovení, které by mělo pouze formální význam a do praxe by reálně nedopadalo.

K ČÁSTI TŘETÍ – Změna zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů - Čl. IV

Navrhuje se, aby stejně jako u poškozených, v případě, že jsou vedeni jako uchazeči o zaměstnání, a kterým náhrada za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti přísluší podle pracovněprávních předpisů, byla upravena i právní úprava vztahující se podle zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, na všechny poškozené, kteří se po skončení služebního poměru ocitají ve stejné situaci, tj. že jsou vedeni jako uchazeči o zaměstnání.

K Čl. V – Přejchodné ustanovení

Přejchodným ustanovením je deklarována skutečnost, že nelze vyloučit případy, kdy je náhrada poskytována i podle právních předpisů účinných do 31. prosince 2006. Nový výpočet se tedy bude od účinnosti tohoto zákona týkat všech poškozených - uchazečů o zaměstnání, kteří náhradu za ztrátu na služebním příjmu pobírají.

K ČÁSTI ČVRTÉ – Účinnost - Čl. VI

Navrhuje se, aby zákon nabyl účinnosti prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po jeho vyhlášení, aby tak mohly být připraveny na nový způsob výpočtu všechny osoby, kterých se předmětný zákon dotkne.

V Praze dne 7. února 2018

Předseda vlády:
Ing. Andrej Babiš v.r.

Ministryně práce a sociálních věcí:
Ing. Jaroslava Němcová, MBA, v.r.

Platná znění s vyznačením navrhovaných změn a doplnění

Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů

§ 271b

Náhrada za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti

(1) Náhrada za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti nebo při uznání invalidity přísluší zaměstnanci ve výši rozdílu mezi průměrným výdělkem před vznikem škody a výdělkem dosahovaným po pracovním úrazu nebo po zjištění nemoci z povolání s připočtením případného invalidního důchodu pobíraného z téhož důvodu. Ke snížení invalidního důchodu pro souběh s jiným důchodem podle právních předpisů o důchodovém pojištění, ani k výdělků zaměstnance, kterého dosáhl zvýšeným pracovním úsilím, se nepřihlíží.

(2) Náhrada za ztrátu na výdělků podle odstavce 1 přísluší zaměstnanci i při pracovní neschopnosti z jiného důvodu, než je původní pracovní úraz nebo nemoc z povolání; za výdělek po pracovním úrazu nebo po zjištění nemoci z povolání se považuje výdělek, z něhož se stanoví výše nemocenského.

(3) Náhrada za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti nebo při uznání invalidity podle odstavce 1 přísluší i zaměstnanci, který je veden v evidenci uchazečů o zaměstnání; za výdělek po pracovním úrazu nebo po zjištění nemoci z povolání se považuje výdělek ve výši minimální mzdy **platné v den zařazení do evidence uchazečů o zaměstnání**. Pobíral-li zaměstnanec před tím, než se stal uchazečem o zaměstnání, náhradu za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti, přísluší mu tato náhrada v takové výši, ve které mu na ni vzniklo právo za trvání pracovního poměru nebo právních vztahů založených dohodami o pracích konaných mimo pracovní poměr.

(4) Dosahuje-li zaměstnanec ze své viny nižšího výdělků než ostatní zaměstnanci vykonávající u zaměstnavatele stejnou práci nebo práci téhož druhu, považuje se za výdělek po pracovním úrazu nebo po zjištění nemoci z povolání průměrný výdělek, kterého dosahují tito ostatní zaměstnanci.

(5) Zaměstnanci, který bez vážných důvodů odmítne nastoupit práci, kterou mu zaměstnavatel zajistil, přísluší náhrada za ztrátu na výdělků podle odstavce 1 pouze ve výši rozdílu mezi průměrným výdělkem před vznikem škody a průměrným výdělkem, kterého mohl dosáhnout na práci, která mu byla zajištěna. Zaměstnavatel zaměstnanci neuhradí škodu do výše částky, kterou si bez vážných důvodů opomenul vydělat.

(6) Náhrada za ztrátu na výdělků po skončení dočasné pracovní neschopnosti přísluší zaměstnanci nejdéle do konce kalendářního měsíce, v němž dovršil věk 65 let nebo důchodový věk, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, anebo do data přiznání starobního důchodu z důchodového pojištění.

Zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů

§ 118

Náhrada za ztrátu na služebním platu po skončení neschopnosti výkonu služby

(1) Náhrada za ztrátu na služebním platu po skončení neschopnosti výkonu služby nebo při uznání invalidity³³⁾ se poskytne vojákovu v takové výši, aby spolu s jeho příjmem po služebním úrazu nebo po zjištění nemoci z povolání, s připočtením případného invalidního důchodu, který se poskytuje z téhož důvodu, se rovnala jeho průměrnému služebnímu platu³⁰⁾ před vznikem škody, nejvýše však ve výši dvacetinásobku minimální mzdy.¹⁷⁾ Jestliže voják neměl před vznikem škody služební plat, považuje se za služební plat průměrný služební plat,³⁰⁾ kterého dosahují vojáci ve srovnatelném služebním zařazení.

(2) Náhrada za ztrátu na služebním platu po skončení neschopnosti výkonu služby náleží vojákovu i při neschopnosti z jiného důvodu, než je původní služební úraz nebo nemoc z povolání. Přitom se za služební plat po služebním úrazu nebo po zjištění nemoci z povolání považuje služební plat, z něhož se stanoví nemocenské.

(3) Pro poskytnutí náhrady za ztrátu na služebním platu podle odstavce 1 občanovi, který je po zániku služebního poměru veden v evidenci uchazečů o zaměstnání, se použijí příslušná ustanovení zákoníku práce obdobně.

(~~3~~ 4) Vojákovu, který bez vážných důvodů nenastoupil výkon služby, nebo občanovi, který po zániku služebního poměru nenastoupil práci, která mu byla zajištěna, přísluší náhrada za ztrátu na služebním platu podle předchozích odstavců pouze ve výši rozdílu mezi průměrným služebním platem³⁰⁾ před vznikem škody způsobené vojákovu úrazem nebo nemocí z povolání a průměrným služebním platem,³⁰⁾ kterého mohl ve službě nebo v práci dosáhnout.

(4 5) Náhrada za ztrátu na služebním platu po skončení neschopnosti výkonu služby náleží vojákovu nejdéle do konce kalendářního měsíce, ve kterém dovrší 65 let věku. To neplatí, vznikl-li služební úraz nebo nemoc z povolání při výkonu služby uvedené v § 120 odst. 3. V tom případě se náhrada za ztrátu na služebním platu poskytuje bez přihlídnutí k věkovému omezení.

§ 123

Náhrada nákladů na výživu pozůstalých

(1) Náhrada nákladů na výživu pozůstalých náleží pozůstalým, kterým zemřelý výživu poskytoval nebo byl povinen poskytovat.

(2) Při výpočtu této náhrady se vychází z průměrného služebního platu³⁰⁾ zemřelého vojáka; náhrada nákladů na výživu všech pozůstalých nesmí však úhrnem převýšit částku, do které by příslušela zemřelému vojákovu náhrada za ztrátu na služebním platu po skončení neschopnosti výkonu služby, a může se poskytovat nejdéle do konce kalendářního měsíce, ve kterém by zemřelý voják dovršil 65 let věku. Ustanovení ~~§ 118 odst. 4~~ **§ 118 odst. 5** věty druhé a třetí platí obdobně.

(3) Náhrada nákladů náleží, není-li uhrazena dávkami důchodového pojištění, které se poskytují z téhož důvodu.

**Zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění
pozdějších předpisů**

§ 103

Náhrada za ztrátu na služebním příjmu po skončení neschopnosti ke službě

(1) Náhrada za ztrátu na služebním příjmu po skončení neschopnosti ke službě se poskytuje po dobu trvání služebního poměru nebo v případě, že služební poměr skončil podle § 42 odst. 1 písm. h) v důsledku služebního úrazu nebo nemoci z povolání. Po skončení služebního poměru však náhrada za ztrátu na služebním příjmu po skončení neschopnosti ke službě nenáleží, jestliže příslušník není výdělečně činný ani nepobírá invalidní důchod nebo není evidován v evidenci uchazečů o zaměstnání.

(2) Náhrada za ztrátu na služebním příjmu po skončení neschopnosti ke službě se příslušníkovi poskytuje ve výši, která se spolu se služebním příjmem nebo jiným výdělkem po služebním úrazu nebo po zjištění nemoci z povolání, popřípadě invalidním důchodem poskytovaným z téhož důvodu nebo podporou v nezaměstnanosti anebo podporou při rekvalifikaci rovná průměrnému služebnímu příjmu před vznikem škody. Za dosahovaný výdělek se považuje výdělek alespoň ve výši minimální mzdy stanovené zvláštním právním předpisem,⁵⁰⁾ z minimální mzdy se vychází též v případě, že skončila výplata podpory v nezaměstnanosti nebo podpory při rekvalifikaci z důvodů uplynutí doby, po kterou se podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci poskytuje.

(3) Pro poskytnutí náhrady za ztrátu na služebním příjmu po skončení neschopnosti ke službě příslušníkovi, který je po skončení služebního poměru veden v evidenci uchazečů o zaměstnání, se použije minimální mzda ve výši stanovené v den jeho zařazení do evidence uchazečů o zaměstnání.

~~(4)~~ Jestliže to tento zákon umožňuje, vychází se u příslušníka, který vykonával současně jinou výdělečnou činnost v pracovním poměru nebo byl činný na základě dohody o pracovní činnosti v době, kdy u něj došlo ke služebnímu úrazu nebo kdy u něho byla zjištěna nemoc z povolání, z jeho výdělečné činnosti za dobu, po kterou měla nebo mohla tato činnost trvat.

~~(5)~~ Příslušníkovi, jemuž je po skončení služebního poměru poskytována náhrada za ztrátu na služebním příjmu po skončení neschopnosti ke službě a který je osobou samostatně výdělečně činnou, se provede výpočet náhrady na základě předložení dokladu o výši příjmu podle zvláštního právního předpisu.⁵¹⁾ Jestliže je takto zjištěný příjem nižší než minimální mzda, náhrada za ztrátu na služebním příjmu po skončení neschopnosti ke službě se poskytne ve výši rozdílu mezi minimální mzdou a průměrným služebním příjmem před vznikem škody.

~~(6)~~ Náhrada za ztrátu na služebním příjmu po skončení neschopnosti ke službě příslušníkovi náleží i při neschopnosti z jiného důvodu, než je původní služební úraz nebo nemoc z povolání; přitom se za příjem po služebním úrazu nebo po zjištění nemoci z povolání považuje příjem, z něhož se stanovuje nemocenské.

~~(7)~~ Náhrada za ztrátu na služebním příjmu příslušníka, který byl ustanoven na jiné služební místo z důvodu ohrožení nemocí z povolání nebo u něhož byla zjištěna nemoc z povolání po převedení, vychází z výše jeho průměrného služebního příjmu, kterého dosáhl přede dnem převedení na jiné služební místo, jestliže to je pro něj výhodnější.

~~(8)~~ Příslušník, jemuž je poskytována náhrada za ztrátu na služebním příjmu po skončení neschopnosti ke službě a jenž odmítl po skončení služebního poměru přijmout práci v pracovním poměru odpovídající jeho zdravotnímu stavu zajištěnou bezpečnostním

sborem, se poskytne pouze náhrada ve výši rozdílu mezi průměrným služebním příjmem před vznikem škody a průměrným výdělkem, kterého mohl dosáhnout v pracovním poměru.

(9)(8) Vláda může s ohledem na změny, jež nastaly ve vývoji úrovně služebního příjmu, upravit podmínky, výši a způsob náhrady za ztrátu na služebním příjmu, která náleží příslušníkovi po skončení neschopnosti ke službě vzniklé služebním úrazem nebo nemocí z povolání.

(10)(9) Příslušníkovi náleží náhrada za ztrátu na služebním příjmu po skončení neschopnosti ke službě nejdéle do konce kalendářního měsíce, ve kterém dovršil věk 65 let.

⁵⁰⁾ Nařízení vlády č. 303/1995 Sb., o minimální mzdě, ve znění pozdějších předpisů.

⁵¹⁾ Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.